

Ústavu přísluší osvobození od kolkovních a jiných přímých poplatků a rovněž i od poštovného.

§ 11.

Nařízení toto nabude účinnosti dnem vyhlášení. Den, kdy Zemědělský ústav účetnicko-správovědný vstoupí v činnost, bude oznámen vyhláškou ministerstva zemědělství v „Pražských Novinách“.

§ 12.

Provedením tohoto nařízení pověřuji se ministři zemědělství a financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Staněk v. r.
Dr. Horáček v. r.	Klofáč v. r.
Habrman v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Veselý v. r.	Houdek v. r.
Prášek v. r.	Dr. Heidler v. r.
Stříbrný v. r.	

Čís. 401.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. července 1919

o výměně kolků vzatých z oběhu.

§ 1.

Na základě § 2 nařízení ministra financí ze dne 7. ledna 1919, č. 13 Sb. z. a n., budou z oběhu vzaté všeobecné kolky, zavedené nařízením ministerstva financí ze dne 20. října 1909, č. 163 ř. z., jichž nebylo použito a jež nejsou poškozeny, skladními a prodejními úřady kolkovnými zdarma vyměňovány postupně, jak budou zásobý, za kolky republiky Československé. Výměnu povolí finanční správa jen tehdy, předloží-li strana skladnímu neb prodejnímu úřadu kolkovnému nejdéle do 15. září 1919 staré kolky z r. 1910, jež vyměnit se mají, se seznamem dvojmo vyhotoveným, obsahujícím počet a cenu těchto kolků dle druhu, úhrnnou cenu všech kolků, podpis a adresu strany, a není-li pochybnosti, že nabyta kolků způsobem dovoleným (§ 15 nařízení ministra financí ze dne 28. března 1854, č. 70 ř. z.).

Kolky z oběhu vzaté, jež předloženy budou po této lhůtě, nebudou ani vyměněny ani nahrazeny.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedením jeho pověřuje se ministr financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Prášek v. r.
Dr. Horáček v. r.	Stříbrný v. r.
Habrman v. r.	Dr. Heidler v. r.
Dr. Veselý v. r.	Hampl v. r.
Staněk v. r.	Houdek v. r.

Čís. 402.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. července 1919

o obchodu s osivem obilí.

Podle § 4 nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 354 Sb. z. a n., nařizuje se:

§ 1.

Ustanovení tohoto nařízení vztahují se pouze na tyto druhy obilí: pšenici, špaldu, žito, ječmen, oves a kukuřici.

§ 2.

Při setovém obilí rozeznávají se 4 skupiny, a to:

- a) původní ušlechtělé osivo (originální osivo),
- b) první přeseť původních ušlechtělých osiv,
- c) další přeseť původních ušlechtělých osiv a osvědčené krajové odrůdy,
- d) obyčejné osivo.

§ 3.

Hospodaření s osivem přísluší zásadně ministerstvu zemědělství.

Uznání původní ušlechtělé osivo může být prodáváno z volné ruky, avšak vždy jen jménem obilního ústavu a pouze těmi ušlechtiteli, jimž takovéto osivo příslušnými uznávacími komisemi bylo uznáno. Každý prodej uznaného původního ušlechtělého osiva musí být ohlášen nejdéle do 3 dnů příslušnému obilnímu ústavu.

Výkup a prodej osiva skupin b), c), d), § 2, provádí obilní ústav dle zásad ministerstvem zemědělství stanovených. Přidělováním uznaného osiva skupin b), c) může pověřiti ministerstvo zemědělství hlavní zemědělské korporace.

§ 4.

Železnice nebo paroplavební podniky smějí přijímatí zásilky osiva pouze tehdy, je-li připojeno k dopravním dokladům pro každou zásilku dopravní osvědčení.

Vyhotovovati dopravní osvědčení jest oprávněn státní obilní ústav.

§ 5.

Pod a), b), c), § 2, uvedené skupiny osiva podléhají uznávacímu řízení, zavedenému nařízením vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 360 Sb. z. a n., dle zásad zvláště vyhlášených.

§ 6.

Za uznané osivo může pěstitel požadovati kromě přejímací ceny stanovené ještě tyto příplatky za 100 kg: při původním ušlechtěném osivu individuálního šlechtění až do 45 K, při šlechtění hromadným výběrem až do 33 K, při prvním přesetí ušlechtěných odrůd až do 30 K, při dalších přesezech ušlechtěných odrůd jakož i při osvědčených odrůdách krajových až do 25 K.

Tyto přírázky mohou býti požadovány toliko při odebraném uznaném osivu u ozimého obilí do 15. prosince 1919 a u jarého obilí a pšenice přesívky do 15. května 1920.

Uznávací komise stanoví v každém jednotlivém případě ve shora naznačených mezích průměrný příplatek dle celkového posudku a předloženého průměrného vzorku pohoťového zboží.

Uznávací poplatky hradí pěstitel a rozdělovací poplatky kupec; poplatky tyto budou zvláště stanoveny.

§ 7.

Ve lhůtách vytčených v § 5 smí býti použito osiva jen k osevu; zneužití jeho trestá se dle § 14 tohoto nařízení.

V této době jest osivo chráněno před záberem pro účely spotřební.

§ 8.

Kupec uznaného osiva (§ 2, a, b, c) má dáti při původním ušlechtěném osivu prodáváči, při ostatním uznaném osivu příslušnému obilnímu ústavu písemné prohlášení, jímž se zavazuje, že odevzdá z osiva vlastní sklizně jemu k pěstění ponechaného tolik, kolik přikoupil. Tento závazek povinnosti přestává, doplní-li se přikoupením uznaného osiva pouze osivová dávka dotyčného hospodářství příslušející.

§ 9.

Vyměňovati osivo mezi pěstiteli (osivo vlastní sklizně) je dovoleno v téže obci se svolením obecního starosty, mezi různými obcemi téže politické okresní správy se svolením příslušné okresní politické správy a mezi obcemi různých okresních politických správ nebo zemí s povolením zemské politické správy, případně zemských politických správ.

Při takovémto výměně může býti ujednán za lepší zboží doplatek až do 12 K za 100 kg bez újm vyrovnaní rozdílu platných přejímacích cen u různých druhů obilí.

§ 10.

Uznané původní ušlechtěné osivo smí býti prodáváno jen v pytlích, zaplombovaných k tomu

oprávněnými stanicemi semenářskými. Za plombování každého pytle zaplatí šlechtitel mimo cestovní výlohy, dle příslušného řádu účtované, poplatek 40 h.

U malých šlechtitelů mohou při plombování býti povolena od případu k případu ulehčení dle dobrého zdání uznávací komise.

Výsledek provedeného plombování budíž semenářskými stanicemi řádně znamenán pro případnou úřední potřebu.

§ 11.

Obyčejné osivo, jež jest vybíráno obilním ústavem dle rozboru předložených průměrných vzorků přiděli se zemědělským podnikům, které nemohou svou potřebu osevu uhraditi vlastní sklizní (§ 3 nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 354 Sb. z. a n.), nebo které ke zmiňně semene potřebují osiva cizí sklizně, za ceny, jež stanoví ministerstvo zemědělství. Za takového dobře čistěného obilí při použití k setbě stanoví se pro dodávajícího hospodáře příplatek až do 12 K za 100 kg.

§ 12.

Obilí, jež jest zabráno do uznávacího řízení, nepodléhá, dokud o něm nebude rozhodnuto, záberu pro spotřební účely. Toto rozhodnutí musí se však státi při ozimém obilí do 30. listopadu 1919, při pšenici přesívce a při jarém obilí do 31. března 1920.

Dodaná osiva započítávají se pěstiteli do vyměřených kontingentů obilí.

§ 13.

Producentům všech skupin osiva v § 2 vyjmenovaných patří stejné množství otrub jako dodavatelům obilí konsumního.

§ 14.

Každý pěstitel osiva jest povinen dodávati přesně dle vzorku; ručí za pravost označení odrůdy a jakost osiva.

§ 15.

Aby mohla býti kontrolována jakost dodávaného uznaného osiva, jsou semenářské stanice oprávněny vyžádati si od odběratelů ověřené kontrolní vzorky. Za tou příčinou jsou korporace přidělováním uznaného osiva pověřené povinny, každý příděl v propise zároveň hlásiti semenářským stanicím.

Při odběru nad 5000 kg celkové váhy uznaného osiva jsou odběratelé povinni zaslati příslušné semenářské stanici řádně ověřené kontrolní vzorky.

Zjištěné odchylky mají semenářské stanice hlásiti k trestnímu řízení.

§ 16.

Přestupky tohoto nařízení podléhají trestním ustanovením § 33, případně § 35 nařízením

vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 354 Sb. z. a n.

§ 17.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Zároveň pozbývají platnosti předpisy nařízení ministerstva orby ve shodě s úřadem pro výživu lidu ze dne 1. července 1918, č. 245 ř. z., o obchodu s osivem, a pozměňující nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. února 1919, č. 81 Sb. z. a n.

§ 18.

Provedení tohoto nařízení svěřuje se ministerstvu zemědělství v dohodě s ministerstvem pro zásobování lidu.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Dr. Heidler v. r.
Dr. Veselý v. r.	Houdek v. r.
Stříbrný v. r.	Habrman v. r.
Dr. Horáček v. r.	Prášek v. r.
Staněk v. r.	Hampl v. r.

Čís. 403.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 31. července 1919

o celním osvobození raných bramborů v r. 1919.

Na základě § 3 zákona o celním území a vybírání cla ze dne 20. února 1919, č. 97 Sb. z. a n., zrušuje se na dobu roku 1919 clo z dovozu raných bramborů.

Tím pozbývá na stejnou dobu platnosti ustanovení vysvětlivek k celnímu tarifu k tar. pol. 43, dle něhož ranné brambory, dovážené v době od 15. února až do 31. července podrobeny jsou při dovozu autonomní celní sazbě dle tar. pol. 43 a) v obnosu 20 K za 100 kg.

Nařízení toto působí se zpětnou platností od 1. ledna t. r.

Výkonem jeho se pověřuje ministr financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Houdek v. r.
Dr. Horáček v. r.	Dr. Veselý v. r.
Habrman v. r.	Staněk v. r.
Prášek v. r.	Hampl v. r.
Dr. Heidler v. r.	Stříbrný v. r.

Čís. 404.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. července 1919

o uvolnění krmné řepy, pelušky a vličího bobu, planých (koňských) kaštanů a žaludů, klišovky (mrty), vinných matolin a rákosu.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., se nařizuje:

§ 1.

Nařízení bývalého úřadu pro výživu lidu ze dne 19. září 1918, č. 342 ř. z., o obchodu krmnou řepou, ze dne 24. ledna 1917, č. 25 ř. z., o obchodu peluškou a vličím bobem, ze dne 14. září 1917, č. 378 ř. z., pokud se týče ze dne 4. září 1918, č. 327 ř. z., o úpravě obchodu planými (koňskými) kaštanů a žaludů, ze dne 28. září 1916, č. 331 ř. z., o úpravě obchodu klišovkou (mrty), ze dne 26. září 1917, č. 387 ř. z., pokud se týče ze dne 23. června 1918, č. 233 ř. z., o úpravě obchodu vinnými matolinami, a ze dne 20. května 1918, č. 183 ř. z., o dopravě rákosu, se zrušují.

§ 2.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministerstvo pro zásobování lidu.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem svého vyhlášení.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Dr. Heidler v. r.
Dr. Veselý v. r.	Houdek v. r.
Stříbrný v. r.	Habrman v. r.
Dr. Horáček v. r.	Prášek v. r.
Staněk v. r.	Hampl v. r.

Čís. 405.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. července 1919

k výkonu zákona ze dne 27. května 1919, č. 292 Sb. z. a n., jímž se mění některá ustanovení zákona o přímých daních osobních ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z., o dani důchodové.

Ohledně daně důchodové, již jest vybíráti srážkou z peněz přijímaných bankami a bankéři k zúrokování, nařizuje se toto:

§ 1.

Pro povinnost srážeti daň jest lhotejno, jde-li o peníze přijaté k zúrokování v běžném účtě nebo o denní peníze, a zda se přijímají na určité lhůty nebo na výpověď; rovněž jest lhotejno, z jakého důvodu byly přijaty k zúrokování,